

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;

Θ'.

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ. — ΟΧΙ ΠΟΛΛΑ ΧΡΗΜΑΤΑ. — ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ. — ΣΥΖΥΓΟΣ ΜΟΡΦΩΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΡΔΟΣ. — ΟΧΙ ΩΜΟΡΦΙΑ ΣΩΜΑΤΟΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΛΟΣ ΨΥΧΗΣ, κλπ. κλπ.

Ίδωι καί σήμερον νέες απαντήσεις τῶν ἀγαπητῶν μας ἀναγνοστῶν στο ἐρώτημα τοῦ «Μπουκέτο» περὶ τοῦ ἰδανικοῦ συζύγου.

***

Ἡ δὲς Α. Π. (ὁδὸς Ἁγίου Μελετίου Ἀθῆναι), μᾶς γράφει :
 Ἐξαπτητὸ «Μπουκέτο». Ἄνδρας, οἰκία καὶ ὁμόνοια, τὰ τρία αὐτά, καθὼς ἠρῆθη καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Ναυσικὰ, εἶνε τὸ ἰδανικόν μου. Νὰ σὰς πῶ ὅμως : Ἐγὼ τόσο πολὺ ἀπογοητευθὴ ἀπὸ τὴν πραγματικότητά, ὥστε φοβοῦμαι ὅτι τὸ ἰδανικόν δὲν εἶνε παρὰ ἓνα ὄνειρον ἀπραγματοποιήτων διὰ τὴν ἐποχὴν μας. Ἄς ἀφήσωμεν τὰς ὀνειροπόλους δεσποινίδας νὰ γιτίζουν παλατίαι στὴν ἄμμο καὶ ἄς μὴν ἀπατοῦμε πολλὰ ἀπὸ τοὺς σημερινούς συζύγους. Θὰ ἠρκοῦμην λοιπὸν νὰ εὑρίσκα συζυγὸν ὀλιγώτερο νευρικό ἀπὸ ὄλους, ὅταν ἐρχεται σπῆτι τοῦ ἀπὸ τὴν ἐργασία του, νὰ ἔχη ἀρκετὴ ὑγεία ἐπάνου του, νὰ μοῦ εἶνε λιγούλακι πιστός (!) καὶ νὰ μ' ἐκτιμᾷ ὅσο κι' ἐγὼ τὸ ἀξίζω. Στὸ τελευταῖον θὰ εἶμαι περισσότερο αὐστηρὸν (δηλαδὴ στὴν ἐκτίμησιν), διότι ἀπ' αὐτὸ θὰ ἐξαρτάται καὶ ὅλη μου ἡ εὐτυχία. Γι' αὐτὸ θὰ προσπαθῶ νὰ εἶμαι ἀξία τῆς ἐκτίμησός του. Τώρα νὰ ποῦμε ποῖος εἶνε ὁ πλεόν εὐτυχισμένος γάμος ; Κατὰ τὴν γνώμη μου, εἶνε ἐκεῖνος ποῦ ἔχει τίς λιγώτερες γκρίνες, διότι ἀπὸ τὴν μετ' ἑκείνου ἕως τὴν ἄλλην ἔχεις καιὸν νὰ συγχωρήσης.. Α. Π.

***

Ἡ δὲς ΝΙΚΗ Μ... (Ἀθῆναι), ἀπαντᾷ :
 Ἐξαπτητὸ «Μπουκέτο». Μέσα στὶς τόσες ἀναγνώστριες, ποῦ δέχθηκα πρόθυμα ν' ἀπαντήσουν στὴν ἐρώτησί σου γιὰ τὸν ἰδεώδη συζυγὸν καὶ τὸν εὐτυχέστερον γάμον, ἀκού καὶ τὰ λίγα λόγια μιᾶς μικρῆς σου φίλης. Δὲν μ' ἐνδιαφέρουν τὰ πολλὰ πλούτη, οὔτε ἡ ὡμορφία. Εἶνε τόσο πρόσκαιρα καὶ τὰ δύο ! Θὰ διαλέξω τὸ γερὸ, τὸ τίμιον, τὸ ἐργατικὸν παλληκάρι, ποῦ θὰ εἶνε ἀφοσιωμένον σὲ μένα καὶ θὰ μ' ἐκτιμᾷ. Γιὰ νὰ εἶμαι εὐτυχισμένη στὸ γάμον μου, εἶνε ἀπαραίτητο ὁ μέλλον συζυγός μου νὰ κατέχη μιὰ καλὴ θέσι στὴν κοινωνία, νὰ εἶνε λεπτός στοὺς τρόπους καὶ νὰ εἶνε...περισσότερον μορφωμένος ἀπὸ μένα. Δὲν θὰ ἦταν καθόλου κολακευτικό νὰ εἶχα ἄνδρα διανοητικῶς κατώτερό μου. Ἐπίσης νὰ ὑπάρχῃ συμφωνία χαρακτῆρος, ἁρμονία ψυχῆς, καὶ τὸ σπουδαιότερον, ὁ γάμος νὰ στηρίζεται στὸν ἀμοιβαῖον ἔρωτα, οὕτως ὥστε ἡ ἀγάπη τοῦ ἑνὸς νὰ συγχωρῇ τὰ ἠθικά καὶ σωματικὰ ἐλαττώματα τοῦ ἄλλου. Αὐτὰ μοῦ ὑπαγορεύει ἡ λογικὴ. Εἶνε ὅμως εὐκόλον νὰ πιεσθῇ κανεὶς τὴν καρδίαν του, ν' ἀγαπήσῃ ἓνα νέον μ' ὅλα αὐτὰ τὰ προσόντα ; Δυστυχῶς καμμιά φορὰ ἡ καρδιά βαδίζει πολὺ πῖο γρήγορα ἀπὸ τὴν λογικὴν...
 Μὲ ἐκτίμησαι.

Νίκη Μ...

***

Ἡ δὲς Ε. Ρ. μᾶς γράφει :
 Ἐξαπτητὸ «Μπουκέτο». Ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἐρώτησίν σας ποῖος εἶνε κατὰ τὴν γνώμη μας ὁ ἰδανικός συζυγός καὶ ποῖος εἶνε ὁ πῖο εὐτυχισμένος γάμος. Λοιπὸν, κατὰ τὴν ἀντίληψίν μου, ἰδανικὸν συζυγὸν ἐγὼ θεωρῶ ἐκεῖνον ποῦ εἶνε 25 ἕως 35 ἐτῶν τὸ πολὺ, ὑγιής, φιλόλος καὶ γενναῖος. Θέλω νὰ με ἀγαπᾷ πρό παντός, ὅπως θὰ τὸν ἀγαπᾷ κι' ἐγὼ, νὰ εἶνε τίμιος, ἐξυμνος καὶ συμπασθητικός, νὰ ἐργάζεται καλά, οὕτως ὥστε νὰ ζῇ ἀνέτως ἡ οἰκονομία του, ἡ ὁποία θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν σύζυγόν του καὶ ἀπὸ τὰ παιδιὰ των, καὶ τέλος νὰ εἶνε ὀλίγον μορφωμένος. Ὁ πῖο εὐτυχισμένος γάμος εἶνε ἐκεῖνος ποῦ ὑπάρχει ἀγάπη, ὑγεία, χρῆμα καὶ δύο-τρία παιδιὰ. Ε. Ρ.

***

Ἡ δὲς ΖΩΗ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ (Ἀθῆναι), μᾶς γράφει :
 Κύριε Διευθυντά. Διὰ τὸν διαγωνισμό σας «Ποῖος εἶνε ὁ ἰδανικός συζυγός», ὑποβάλλετε μιὰ ἐρώτησι, στὴν ὁποία γιὰ ν' ἀπαντήσω ἀπέσυρα ἐπὶ σεῖρᾴν ἡμερῶν τὸν ἑαυτόν μου σὲ σύσκεψιν. Γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ γάμου κατήντησε νὰ εἶνε τὸ δυσκολώτερον πρόβλημα. Καὶ ἐν πρώτοις, ὁ σύζυγος, μετὸν ὅποιον θὰ συζευχθῶ, θὰ φροντίσω νὰ εἶνε αὐστηρὸν οἰκογενειακῶν ἀρχῶν καὶ ὄχι ἐπαναστατικῶν, νὰ μὴ θεωρῇ

τὴ γυναῖκα του σκλάβαν, χωρὶς πάλιν νᾶνα ἀπὸ κείνους ποῦ τραβιῶνται, κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, ἀπὸ τὴ μύτη. Ἐπίσης νὰ μὴ θεωρῇ τὰ παιδιὰ του κουνελοειδῆ παράγωγα τοῦ κτηνάδου ἐνοστικτοῦ του. Μ' αὐτὸ δὲν θέλω νὰ πῶ πὼς εἶμαι κατὰ τῆς τεκνοποιήσεως. Ἀπεναντίας, εἶμαι ὑπὲρ ταύτης, ἀλλ' ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ καὶ τοῦ φρονίμου. Ἄλλοιμον ἂν ὁ σκοπὸς τοῦ γάμου ἦταν τὸ ξεφούρνισμα κατὰ τὸ κέρι μας τέκνων. Τότε θὰ ἔπρεπε ὄλοι οἱ ἐρχόμενοι εἰς γάμον κοινωνίαν νὰ εἶνε μέλη τῶν ἀτελευτήτων συλλόγων πολυτέκνων, ποῦ ἀσφαλῶς θὰ ἐδημιουργοῦντο ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει. Οὕτε εἶμαι ὑπὲρ τῶν παντοίων μέσων, στὰ ὅποια καταφεύγουν πολλοὶ τῶν συζύγων σήμερα, στὴν ὑλιστικὴν μας ἐποχῇ, γιὰ νὰ σταματοῦν τὴν τεκνοποίησιν, πολλὰ τῶν ὁποίων εἶνε ἐγκληματικά καὶ τιμωροῦνται παρὰ τῆς δικαιοσύνης. Ὁσαῦτος τὸν συζυγὸν μου θέλω ἄνθρωπον με ἀνεπτυγμένον τὸ θρησκευτικὸν του αἴσθημα, νὰ μὴ εἶνε δηλαδὴ ἄθεος, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ ὀδηγῇ διὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὁδοῦ, διὰ τοῦ δρόμου δηλαδὴ τοῦ Θεοῦ, τὰ παιδιὰ του στὴν ἀρετή, γιὰ νὰ γίνων μὴ μέρη χρηστοῦ καὶ τίμιου πολιτες, ἀξιοὶ τῆς πατριδος των, καὶ ὄχι ἀντιθρησκοί, μὴ ἔχοντες λερόν καὶ ἴδιον, πρᾶττοντες κατὰ τὸ κέρι τους, καὶ νὰ ἐνδέχεται νὰ βρεθοῦν μὴ μέρη μεταξὺ τῶν κακοποιῶν στοιχείων, στίς φολακῆς. Τὸν ἰδανικὸν λοιπὸν συζυγὸν τὸν θέλω, με λίγα λόγια, αὐστηρὸν οἰκογενειακῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀρχῶν, ἀδιαφοροῦσα διὰ τὸν ἔξ ἔρωτος ἡ συνοικεσίαν γάμον. Γιὰ τὸ γάμος, ὅπως τὸν νομίζω ἐγὼ, φαντάζομαι νὰ εἶνε εὐτυχισμένος. Ὁπωσδήποτε, οἱ ὑποκίπτοντες εἰς τὰ δεσμιὰ τοῦ γάμου μοιάζουν μετὰ τὸ ὑπόζυγμα τοῦ στρατοῦ, ποῦ σύρουν τὸ βαρὺ πυροβολικὸν καὶ μεταβαίνουν εἰς μάχην... Καὶ ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου οὐδεὶς φαντάζομαι νὰ ἔχη ἀντίρρησην.

Ζωὴ Κ. Σακελλαροπούλου

Ἡ δὲς ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΟΥ (Θεσσαλονίκη), μᾶς ἀπαντᾷ :

Ἐξαπτητὸ «Μπουκέτο». Ἰδὼι ἡ ἀπάντησίς μου στο ἐρώτημά σας : Γιὰ μένα ὁ ἰδανικώτερος ἄνδρας εἶνε αὐτός ποῦ συγκεντρώνει περισσότερα ψυχικά, παρὰ φυσικά χαρίσματα. Διότι ἐγὼ τὴν γνώμη ὅτι ἡ ὡμορφία τοῦ σώματος μαρτυρεῖ, ἐνῶ ἀντιθέτως τῆς ψυχῆς μένει αἰώνια. Θέλω ὁ σύζυγός μου νὰ εἶνε μορφωμένος. Δὲν μ' ἐνδιαφέρει ἂν εἶνε πτωχός. Τὸ χρῆμα δὲν μοῦ κάνει τὴν παραμικρότερη ἐντύπωσιν. Ἐγὼ μάλλον τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ ἀπόκτησίς του διαβερῆται τὰ ἰδανικά μας. Μολονότι στὴν ἀθλία αὐτῆ ἐποχῇ τοῦ ζοῦμε, τὸ χρῆμα εἶνε τὸ πᾶν... Θέλω ὁ ἄνδρας μου νὰ εἶνε ὀδύνη ἀφοσιωμένος σὲ μένα, ὅπως θὰ εἶμαι κι' ἐγὼ σ' αὐτόν. Νὰ μὴ βλέπῃ στο πρόσωπό μου μόνο τὴν γυναῖκα... Δηλαδὴ τὴν γυναῖκα - σάρκα, ἀλλὰ τὴν πιστὴ σύντροφον τῆς ζωῆς του, στὴν ὁποία θὰ δύναται κάλλιστα νὰ ἐκμυστηρευθῇ κάθε τὸ πόνον. Αὐτὸς γιὰ μένα εἶνε ὁ ἰδανικώτερος ἄνδρας ποῦ φαντάσθηκα ποτέ μου. Καθὼς βλέπετε, δὲν εἶμαι καὶ πολὺ ἀπαιτητικὴ. Ὁ εὐτυχέστερος γάμος εἶνε ἐκεῖνος ποῦ στηρίζεται στὴν ἀμοιβαία ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην. Ἄς μὴ ξεχνᾷμε ὅμως ὅτι στὴν εὐτυχία τοῦ γάμου τὸν σπουδαιότερον ρόλον τὸν παίζει ἡ γυναῖκα... Ἀπὸ αὐτὴν καὶ μόνῃ ἐξαρτάται νὰ μεταβάλλῃ τὸ σπῆτι σὲ μαῦρη κόλασι ἢ καὶ σὲ παρδείσειον εὐτυχία. Ἄδεν ὑπάρχει ὠραιότερον πρᾶγμα στὸν κόσμον ἀπὸ μιὰ ἀγαθὴ κι' ἐνάρετη γυναῖκα, ἀλλὰ καὶ τίποτε χειρότερον ἀπὸ μιὰ γυναῖκα κακὴ καὶ διεστραμμένη, εἶπε ὁ φιλόσοφος Εὐρύπιδης, ὁ τρομερός αὐτὸς μισογύνος. Κατὰ τὴν γνώμη μου, ἀτυχεὶς γάμος δὲν θὰ ὑπῆρχον, ὅταν μιὰ γυναῖκα, ἐρχομένη εἰς γάμον κοινωνίαν, εἶχε πλήρη συναισθησὴν ὅτι δὲν παντρεύεται Θεόν, ἀλλὰ ἄνθρωπον με σάρκα καὶ ὀστά. Ὅταν λοιπὸν μιὰ γυναῖκα μὴν ν' ἀγαπᾷ τὸν ἄνδρα τῆς μετὰ ἐλαττώματά του, ὅταν γνωρίζῃ νὰ συμπάσῃ εἰς τίς μεγάλας τὸν ἀτυχίας καὶ νὰ συμμερίζεται ἐξ ἴσου μ' αὐτὸν τὴν λύπην, ὅπως καὶ τὴν χαρὰ, ὅταν, με λίγα λόγια, τὰ κατορθώσῃ ὅλα αὐτὰ, τότε μόνον νὰ εἶνε βεβαία ὅτι θὰ εὐτυχῆσῃ σὸ

γάμου της. Αὐτὸς εἶνε, κατ' ἐμέ, ὁ εὐτυχέστερος γάμος. "Ι-
σως ὁμως νὰ ἔχω καὶ ἀδικον...
Μ' ἐκτίμησι. Δῆμητρα Πολυχρονιάδου

Ἡ δις ΜΑΡΙΚΑ ἸΩΑΝΝΙΔΟΥ (Π. Φάληρον), μὰς γράφει :
"Ἀγαπῆτὸ «Μπουκέτο». Ἡ τόσον εὐχάριστη ερώτησίς σας
δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόσον με ἔνθουσιάζει. Γι' αὐτὸ
καὶ ἐγὼ θὰ γράψω τὴν ἰδέαν μου διὰ τὸν ἰδανικὸν σύζυγον,
ἀν καὶ ποτὲ, διὰ νὰ εἶμαι εὐκρινής, δὲν τὸ ἐσκέφθηκα τόσο
σοβαρὰ αὐτὸ τὸ ζήτημα, ὅσον όταν ἐδιάβασα τὴν τόσο ἐνδια-
φέρουσαν ἐρώτησίς σας. Κατὰ τὴν γνώμη μου, ὁ ἰδανικὸς
σύζυγος εἶνε ἕκείνος πού θὰ αἰσθανθῆ μέσα του «Ἀγάπη»
διὰ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἡ ὁποία θὰ εἶνε γι' αὐτὸν ὁ αἰώ-
νιος γλυκὸς σύντροφος τῆς ζωῆς του. Ἐρωτᾷτε ἀκόμη ποῖος
εἶνε ὁ πιὸ εὐτυχισμένος γάμος. Φαντάζεσθε λοιπὸν διὲ ὑπάρ-
χει πιὸ εὐτυχισμένος γάμος ἀπὸ ἐκείνον πού τὸν σκεπτεῖ καὶ
τὸν φωτίζει ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀμοιβαία ἐκτίμησις μεταξὺ τῶν
συζύγων ; Κατὰ τὴν γνώμη μου, ἡ ἀγάπη καὶ μόνον ἡ ἀ-
γάπη εἶνε ἡ γέφυρα τῆς ζωῆς καὶ τῆς συζυγικῆς πίστεως.
Μετὰ μεγίστης ἐκτίμησεως, Μαρικα Ἰωαννίδου

Ἡ δις...«5678» (Κέρκυρα), μὰς ἀπαντᾷ :
"Ἀγαπητὸ ἀδελφεῖ τῆς «Οἰκογενείας», Κε «Μπουκέτο»,
"Ἄν καὶ εἶμαι συνδρομητρία τῆς «Οἰκογενείας», παραιο-

λουθῶ ὄχι μὲ μικρὸ ἐνδιαφέρον
καὶ τὴν παραμικροτέραν ἀγγε-
λίαν καὶ ὅτι, διήποτε ἄλλο πε-
ριεχόμενον τοῦ «Μπουκέτου». Λοιπὸν
θὰ σὰς πῶ καὶ γὰ τὴν γνώμη μου,
μὲ τὴν μεγαλύτεραν εὐκρινείαν,
γιὰ τὸν ἰδανικὸν σύζυγον. Πρῶτον τὸν
θέλω νὰ εἶνε καλὸς καὶ νὰ μὲ καταλα-
βαίνει. Δὲν μὲ ἐνδιαφέρει ἕαν
εἶνε γέρος, θέλω ὁμως νὰ εἶνε
ἐγγράμματος, νὰ γνωρίζῃ 2-3
ἕνεκεν γλώσσας καὶ ὀλίγη μου-
σική (ἐπειδὴ γνωρίζω καὶ ἐγὼ
καὶ τραλλινοῦμαι διὰ τὴν μου-
σική), νὰ εἶνε δὲ πλούσιος,
σπῶρσαν καὶ κοσμικός. Ὅλα
αὐτὰ καὶ τίποτε παραπάνω.
Μὲ ἀγάπην. «5678»

Στὸν ἴδιο φάκελλο τῆς διδος...
«5678» ἴπηση καὶ ἡ ἀπάντησις ἐπέ-
σας ἐκ Κερκύρας διαποικίδος, τῆς
διδος ΤΙΚ-ΤΑΚ. Ἰδοὺ αὐτὴ :

Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο»,
Μόλις ἔλασα τὸν περασμένο φυλ-
λο σου καὶ διάβασα τὴν ἀγγε-
λία τοῦ διαγωνισμοῦ σου, ἀμέ-
σως μού γεννήθηκε ἡ ἐπιθυμία
νὰ λάβω κί' ἐγὼ μέρους σ' αὐ-
τόν, καὶ γιὰ νὰ τὴν ἰκανοποιή-
σω, σοῦ ἐξομολογοῦμαι μὲ ὅλη
μου τὴν εὐκρινείαν ποῖα προ-
σόντα εὐχομαι νὰ ἔχῃ ὁ ἄνδρας
πού καμιαὶ φορὰ ἴσως μὲ κά-
μη γυναῖκα του, γιὰ νὰ εὐχα-
ρισθῶ καὶ νὰ ἰκανοποιηθῶ.
Νά, λοιπὸν, τί θέλω νὰ συγκε-
τρώῃ ὁ ἄνδρας, τοῦ ὁποίου θὰ
γίνω σύζυγος : Μόρφωσις, ψυ-
χικὴ ὠμορφία, γιὰτὶ ἡ σωματι-
κὴ τοιαύτη τολμᾷ νὰ πῶ ὅτι μ'
ἀφήνει σχεδὸν ἀδιάφορη τελείως,
μετρίαν οἰκονομικὴν κα-
τάστασιν, ὄχι πολλὰ χρόνια καὶ ἀρκετὴ ἀγάπη. Εὐτυχέστε-
ρον τῶν γάμων θεωρῶ τὸν συναπτομένον κατόπιν βαθεῖας
ἀλληλοεκτίμησεως, καὶ τοῦτο γιὰτὶ βρισκῶ τὶς βάσεις σου
ἀρκετὰ δυνατὰς γιὰ νὰ ἀνθέξουν στὸν κουραστικὸ δρόμο
τῆς ζωῆς, πού θὰ διανύσωμεν μαζὺ ὁ δυὸ σύζυγοι. Ἀκουσεὶ
τώρα, ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο», τὶς ἀντιλήψεις μου. Τώρα
κί' ἐγὼ περιμένω τὶς δικές σου κρίσεις γι' αὐτές.

«Τικ-Τάκ»

Ἡ κρίσις μας, ἀγαπητὸ «Τικ-Τάκ», θὰ δημοσιευθῶν ὄλες μαζὺ
καὶ ἐν ἐκτάσει στὸ τέλος τῆς ἐφεύνης αὐτῆς.

Ἡ δις ΕΥΑΝΘΙΑ ΤΣΑΜΗ (Πάτρα), μὰς γράφει :

Ἰδανικὸν σύζυγον δὲν ὑπάρχουν. Οὕτε ἰδανικὸν γάμοι φυ-
σικά. Ὁ γάμος εἶνε λαχεῖο, στὸ ὁποῖο ὄχι μόνον δὲν κερδίζει
κανεὶς ποτὲ, ἀλλὰ καὶ γάνει καὶ ζημιώνεται 99 %. Αὐτὴ εἶνε
σχετικῶς ἡ ἀλήθεια. Ὅλα τ' ἄλλα εἶνε ἀέρας φρέσκος !...

Μὲ τιμὴν. Εὐαnthία Τσάμη
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἀπαντήσεις.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ Θ. ΔΗΛΗΓΙΑΝΝΗ

Ἡ ἀγάπη του πρὸς τὰ ζῶα. Ἡ λατρευτὴ του «Ζαφείρω». Γιατὶ
ἦταν λυπημένη. Μόνη κί' ἔρημη!... Ὁ Δηληγιάννης... ποιη-
τῆς. Οἱ πρῶτοι σατυρικὴ ἔπιχου. Ἡ κέρτρις του πρὸς τὶς
κυρίες. Ἐναντίον τῆς εὐρείας περιφέρειας, κτλ.

Ὁ δεινόςτος πρωθυπουργὸς μας Θεόδωρος Δηληγιάννης ἦταν πρὸ
παντὸς ἄνθρωπος σταθερὸς στὴ φιλία του, ἐπεικεὶ πρὸς ὄλους καὶ ἀ-
νεξαιρέτως. Ἀλλὰ δὲν ἀγαποῦσε μόνο τοὺς ἀνθρώπους. Ἀγαποῦσε καὶ
τὰ ζῶα κί' ἡ ἀγάπη του αὐτὴ φανερώθηκε στὴ λατρεία, πού ἔδειξε
στὴ χαριτωμένη σκυλίτσα του, τὴ Ζαφείρω. Ἦταν ἀδύνατον νὰ μὴ
συγκινήθῃ ζανεὶς ἀκούγοντάς τον νὰ μιλεῖ ἐγκαρδία στὴ σκυλίτσα του.
Τὴν παραινῶν ζάκωας Πρωτοπαράς, ἐνῶ ὁ Δηληγιάννης κομψοει-
τιάζει μὲ μερικὸς φίλους του, μέσα στὸ ἰδιωτερὸ του γραφεῖο, ἀκούσθηκε
ἄξαπνα ἡ Ζαφείρω, πού γαγγίξε λυπητὰ στὸ δάδιον. Ὁ πρωθυ-
πουργὸς σπρωχθηκε ἀμέσως τότε, ἔτρεξε στὴν πόρτα καὶ τὴν ἄνοιξε. Ἡ
σκυλίτσα ὄρθισε μέσα, ἤσχυε λαί, κί' ἄρχισε νὰ χοροπῆδῃ γύρω
στὰ πόδια τοῦ κυρίου της, κοινώντας μί' ἐγνοιουσίην καὶ χαρὰ τὴν
οὐσίτσα της. Ὁ πρωθυπουργὸς, ἀφροὺ ζάδωσε τὸ πιστὸ ἔσω, ἄρχισε
κατόπιν νὰ δηγγεῖται στὸς φίλους του τὴν αἰτία τῆς...πρωΐας της.

—Ἡ ὑπέρητρά μας, εἶπε, ἔπνε νὰ
ἐορτάσῃ τὴν Πρωτοπαρά, ἐγκατέλει-
ψε τὴ φρογὴ Ζαφείρω καὶ ἡ Ζαφείρω
κλαίει ! Ὅλοκ στὸ πᾶσι λαίπουν, ἐπῆ-
γαν ἐπίσης νὰ ἐορτάσουν τὴν Πρωτο-
παρά. Μὲνο ἐγὼ μόνος... Νὰ μὴν λι-
ποισθῶ λοιπὸν τὴν Ζαφείρω !

Ὅταν ἦταν νέος ὁ Δηληγιάννης, ἔ-
γραψε καὶ στίχους, καὶ προαντὸς σα-
τυρικούς. Μία μέρα ἀπὸ τὴν γιὰ μὲς
ἀπὸ τοὺς στίχους του αὐτοῦ στὸν Πά-
νο Μπασιάνο, διεπνεθὶ τότε τὸν σι-
δηροδρόμου Κερκύρας, πού τὸν ἀγα-
ποῦσε καὶ τὸν ἐκτιμοῦσε ἔξαιρετικά. Τὸ
μυθὸν αὐτὸ ὑπεύθυνος, ὅπως ἦταν ἐ-
πίσημο, καὶ κάποτε κάποιος φίλος τοῦ
πρωθυπουργοῦ τὸν παρακάλεσε νὰ τοῦ
ἰσαγορεύῃ τοὺς στίχους του, γιὰ νὰ
τοὺς κρατήσῃ ἀπόψε. Ὁ Δηληγιάννης
ὄπως ἀπάντησε.

—Οἱ στίχοι μου, εἶπε, εἶνε ἀπὸ τὰ
γινανὰ παραπτώματα παντὸς ἀνθρώ-
που καὶ βαθεῖος δὲν πρέπει νὰ γνω-
στοῦν εἰς τὸ κοινόν.

Ὁ Δηληγιάννης φερνόταν σ' ὄλες
τὶς γυναῖκες μὲ ἀδρότητα, ἀλλὰ μία
μέρα εἶπε σὲ μίαν στυριακὴν, στὴν ὁ-
ποία δὲν παρερισκόζοντο ἀντιπρόσωποι
τοῦ ὄραϊον φίλου :

—Ὁδῶστε μὲ ἴψερσον αἱ εἰσρα-
φίς κυρία. Τὸ γυναικεῖον κάλλος εἶνε
ἐλλείπον διαστάσεων. Ὅστε, ὄς βλέ-
πετε, εἶς πᾶσαν ἐλογίζην εἶμαι πάντοτε
ἐναντίον τῆς εὐρείας !...

Στὶς ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ὁ Δηλη-
γιάννης εἶχε μίαν ἀντοχή, πού τὸν κα-
τέπλησσε κί' αὐτὸν τὸν ἴδιο ἀόμοια.
Στασιῶς ἔβενγε ἀπὸ τὶς συνεδριάσεις,
πρὶν νὰ τελευτήσω, καὶ πολλὰς φορὰς
ἀναισθητοῦσε τὸν ἴδιον ἑαυτὸν, πού
κράτασε 36 ὄρες συνεχῶς καὶ στὴν ὁποία συζητήθηκε τὸ ζήτημα τῶν
οἰκονομῶν τοῦ Πελαγίου, ὁ Δηληγιάννης εἶπε :

—Περίεργον ! Ἐνώπιον διὲ θὺ μὴ ἴσο ἀδύνατον καὶ νὰ μεταδῶ
ἐντεθῆεν εἰς τὴν οὐλίαν μου, λόγω ἔξαντήλησεως. Καὶ ἦδη αἰσθάνομαι
τὴν ἀνάγκην μακρὰς ἐδραροῆς !...

Καὶ πραγματικά, πῆγε πρῶτα στὴν Κηφισιά, χωρὶς ν' ἀναλαθῆ.

Ὁ Δηληγιάννης ἦταν ἰπέριμαρος τῆς καθαρεύουσας, τὴν ὁποίαν μι-
λοῦσε καὶ ἔγραφε σάν δεινὸς τεχνίτης, καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ
τὴν δημοτικὴ. Κάποτε συνέθη νὰ γίνῃ λόγος γιὰ κάποιο ἐμπνευσμένο
ποίημα ἐνὸς γνωστοῦ ποιητοῦ. Ὁ Δηληγιάννης, πού τὸ εἶχε διαβάσει
ἰδιωτερός, ἄφησε τοὺς ἄλλους νὰ συζητήσουν μόνον, καὶ στὸ τέλος
πρόσθεσε, ἔχοντας ἰσ' ὄψιν τὸν τὴν δημόδιον γλώσσα τοῦ ποιήματος :

—Ὁ κύριος αὐτὸς ἔφα μόνον ἔχει ἐλάττωμα : Παροναῖος ἦν τὰ
τένεα αὐτοῦ ἀναπόδητα καὶ περιβιβλημένα ἀκάθαρτα γάση !...

Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ἀκόμη σχετικῶς ὅτι τὸς δημοτικιστὰς ὁ Δηλη-
γιάννης τοὺς ἀποκαλοῦσε : «Λοσιάνους ἀποπειρομένους νὰ ἰπσοκά-
ψωσιεν ἔνα κολλοσσόν».